

Publicerad 2010-01-28 21:32 av ~Leonardo~

undrande om tiden rör sig

omsorger

Det var länge sedan som han såg åt hennes håll

blicken tittade slött ner igen, intetsägande.

Handen var kall utan den beröring den var van vid,

nu först nu...blev han varse konturerna av den skugga som försvann

utom räckhåll för hans omsorger.

Ute duggar regnet taktfast mot ett sprucket fönsterbläck,

i tamburen på golvet ligger räkningarna kvar,

som en påminnelse över tidsspillan.

När ingenting längre sker eller händer, vänder sig

kontinuiteten mot hans organism och ställer sig in på nedbrytning.

Defaitistisk var hans livssyn.

Utan känsla målade han tavlor utan färg

och grå blev den nyans som återspeglade redan glömda gestalter.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ~Leonardo~ med Poeter.se id #24631 innehar upphovsrätten